

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

S. G. Potestati, Consiliariis, & universo populo Pisanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

luntate fecerunt, sicut providè facta est, & vos eam justè ac pacificè obtinetis, vobis & per vos Ecclesiis vestris auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kal. Ianuarij, anno tertio decimo.

S. G. *POTESTATI, CONSILIARIIS,*
& *universo populo Pisanis.*

Epist. 291.
De Ottoni Im-
peratori ex-
communicato.
dat. favore.

PER vestras nobis litteras intimastis quòd cum sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ in omnibus & per omnia fidelissimi extiteritis hæcenus, & illæsa modis omnibus servaveritis jura ejus, credere non debimus quòd apostolicæ sedis jura velletis, sicut nec convenit, usurpare, ad cujus honorem atque profectus tanto vos decet intendere quanto civitas vestra per eam majora dinoscitur commoda recepisse; adicientes quòd mirari non debimus vel moveri si nobilem virum Marchionem Calaritanum, quem ad jurisdictionem diximus apostolicam pertinere, super quæstionibus quæ pro parte communitatis vel specialium personarum contra ipsum plerunque moventur, ad examen nostrorum [non] permisistis iudicium evocari. Nam idem Marchio, cum vester civis existat, & de vestra sit civitate, in qua domicilium obtinet, oriundus, & pater ac avus ejus vestri concives extiterint, super quibusdam conventionibus quas cum plerisque vestris civibus Pisis fecit, fori præscriptione nequaquam opposita, nec aliquo privilegio allegato, coram vestra civitatis iudicibus voluntariè suscepit iudicium sicut civis, & lite postea contestata, sponte subivit calumniæ juramentum, ita quòd mutuis interrogationibus & responsionibus interpositis, aliquatenus habuit dicta causa processum. Vnde cum de jurisdictione Sardinie nulla fuerit quæstio ab ipsius Marchionis parte tractata, & non suum iudicem quisque suum faciat ejus spontè iudicium subeundo, non est verisimile quòd coactus extiterit sub veitrorum examine iudicium super aliquibus quæstionibus respondere: propter quod juxta quod scripsimus non creditis nos scripsisse, si quæ præmissa sunt ad nostram notitiam pervenissent. Cum itaque de nostra misericordia, sicut filij & famuli fidelissimi, super his omnibus confidere vos dicatis, nobis humiliter supplicastis ut aures nostras vestris precibus inclinantes, super his quæ venerabili fratri nostro Florentino Episcopo super factò di-
Tom. II.

cti Marchionis injunximus, vobis & civitati vestra dignaremur taliter providere quòd in excommunicationis sententiam incidere non possētis, & promptissimos vos semper inveniremus ad nostra mandata & beneplacita exequenda. Ex his itaque, quod gaudentes referimus, si dictis facta respondeant, intelleximus evidenter quòd beneficiorum apostolicæ sedis esse non vultis ingrati, nec jurisdictionem vobis in Sardiniam vendicare, seu etiam excommunicationis sententia innodari. Verum si proposito illi duxeritis insistendum ut contra nos & Romanam Ecclesiam Ottoni dicto Imperatori excommunicato & maledicto, qui qualem post factum benefactoribus suis vicem rependat opera manifestant, impenderitis auxilium ad regnum Sicilia occupandum, nec ingratitude vitium neque pœnam ob hoc contra vos & civitatem vestram statutam nec etiam excommunicationis sententiam possētis proculdubio evitare. Quocirca devotionem vestram rogamus attentius & monemus, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus tam saluti vestra quam famæ necnon etiam utilitatibus vestris providè consulentes, taliter in devotione Romanæ Ecclesiæ persistere studeatis, ab ejusdem excommunicati vos auxilio subrahendo, à cujus fidelitate jam estis per censuram canonicam & denuntiationem apostolicam absoluti, ut nec notam ingratitude nec excommunicationis sententiam seu pœnam aliam incurratis. Nos enim non mutamus, sed roboramus sententiam quam per alias vobis litteras fecimus intimari. Super eo verò pro quo nobis humiliter supplicastis, ut providere vobis super mandato quòd dicto Episcopo fecimus dignaremur, ita duximus providendum, quòd eidem Episcopo nostris damus litteris in mandatis ut audiat super excusationibus vestris & his quæ proposita fuerint ex adverso quæ utraque pars duxerit proponenda, & illa nobis, dummodo interim vos contra mandatum nostrum minimè procedatis, fideliter intimare procuret; ut utriusque partis rationibus intellectis, quòd statuendum fuerit statuamus. Illud autem pro certo noveritis, quia sicut jurisdictionem nostram nobis subtrahi nolumus, ita rationem vestram vobis volumus conservari, ne fortè, quòd absit, inde nascantur injuriæ unde jura nascuntur. Datum Laterani xi. Kalend. Ianuarij, anno tertio decimo.

Scriptum est super hoc Episcopo Florentino in eundem ferè modum ut in alia usque in st-
Rrr

nem, verbis competenter matatis. Alioquin in negotio ipso procedas juxta quod per alias tibi litteras est injunctum.

* *Cod. Colbert.*
Guirando

Epist. 194.
Clerici defun-
cti patrimonii
pertinet ad ejus
heredes.

GIMMVNDO MILITI
Alatino.

Cum inter yconomum sancti Stephani de Alatro ac te nomine bonae memoriae Heleazari Canonici sancti Pauli Alatrini super acquisitionibus praefati Heleazari coram venerabili fratre nostro Verulano Episcopo ex delegatione nostra quaestio verteretur, idem auditis hinc inde propositis, receptis testibus, & eorum depositionibus publicatis, causam ipsam ad nostrum remisit examen sufficienter instructam. Tibi ergo & procuratori praefati yconomi in nostra praesentia constitutis dilectum filium nostrum A. Subdiaconum & Capellanum nostrum concessimus auditorem. Coram quo proposuit procurator yconomi antedicti, sicut & propositum fuerat coram Episcopo memorato, quod cum Heleazarus memoratus administrationem & praelaturam habuerit in praefata Ecclesia sancti Stephani, de bonis ejus disponens pro sua arbitrio voluntatis, & antequam in ipsa Ecclesia fuerit institutus, pauper extiterit, & postmodum acquisierit plurima, dives factus, praesumi non immerito poterat quod de bonis ipsius Ecclesiae illa fuerat acquisita, quod tam per depositiones testium, qui dixerunt dictum Heleazarum defraudasse plura de bonis Ecclesiae supradictae ac ea in suis acquisitionibus erogasse, quam etiam per famam publicam astruere nitebatur. Unde dicebat ea quae dictus Heleazarus acquisierat, ad eandem Ecclesiam pertinere, postulans illa, terras videlicet de Pede montis in Acolis, de Torreta, & ante sanctum Quintianum a flumine, ac domum quam tenet Grimaldus, adjudicari eidem. Quia etiam expressis illa in initio causae petita non fuerint, quia tamen ea constat saepedictum Heleazarum habuisse, cum ipsius acquisita petita extiterint, & haec acquisisse de bonis Ecclesiae praesumatur, ea merito intelliguntur fuisse petita. Nec ob stare dicebat quod dictus Heleazarus fuerat ad Ecclesiam sancti Pauli translatus, cum simplex tantum Canonicus ibidem existens, in tantum tentes redditus receperit ab ipsa quod ex ipsis vix sibi poterat in necessariis providere, nedum quod exinde potuerit tot & tantas possessiones emissa, adiciens etiam privatae personae prodesse non posse, si de bonis secunda Ecclesiae fuerunt aliqua

acquisita. Porro ex parte tua fuit propositum ex adverso quod super petitione incerta certa sententia non poterat promulgari, sed potius debebas absolvi, cum contra te probatum non extiterit quicquam certum. Nam quid vel quantum de bonis Ecclesiae sancti Stephani praefatus Heleazarus in suis acquisitionibus erogavit, nec per testes nec modo aliquo est ostensum. Praeterea cum saepedictus Heleazarus a supradicta Ecclesia sancti Stephani fuerit ad Ecclesiam sancti Pauli translatus, & quoddam feodum obtinuerit ab eadem, in qua per triginta ferme annos permansit, & in quibusdam bonis successerit patri suo, ex quorum proventibus possessiones aliquas comparavit, sicut testes tui deposuerant evidenter, elisa erat praesumptio quam opposuit pars adversa, cum constet eundem Heleazarum aliunde bona quae habuit acquisisse, praesertim cum eum habuisse vel acquisisse aliquid non probetur dum in prima Ecclesia resideret, sed eo potius tempore quo in secunda permansit. Unde si pro aliqua illarum Ecclesiarum praesumi deberet, praesumendum esset potius pro secunda, propter quod ab ipsius impetitione postulabas absolvi. Nos igitur his & aliis quae fuerant proposita coram auditore praedicto per relationem ipsius plenius intellectis, te ab impetitione yconomi memorati & ipsius Ecclesiae sancti Stephani super acquisitionibus memoratis sententialiter absolventes, perpetuum illis silentium imponimus super eis. Nulli ergo &c. nostrae diffinitionis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kalend. Januarij, anno tertio decimo.

* **LAONIENSI ET FIMDBARENSI** * *Cod. Colbert.*
Lacensis
Episcopis, & Abbati de Magio
Limiticensis diocesis.

Dilectus filius W. Ymilicensis Canonicus nostro dudum apostolatus recesseravit quod Ymilicensi Ecclesia suo viduata pastore, concanonici sui de substituendi pastoris electione tractantes, ipsum unanimiter elegerunt. Qui cum esset citra sacros ordines constitutus, venerabilis frater noster Cassellensis Archiepiscopus Metropolitanus eorum Episcopo Rossensi mandavit ut eum uno eodemque die ad tres sacros ordines promoveret. Quod cum ille non ausu proprio, sed de mandato ipsius Archiepiscopi perfecisset, demum idem Archiepiscopus requisitus, consecrationis ei munus, hujusmodi ordinationis occa-

Epist. 191.
Cassellensis
Episcopi
Ymilicensis
Cassellensis
De magio, etc.
nasar.